

Un ?remitjot' de guixes

Lluís Grifell i Pons, en les seves "Memòries i aventures d'un temps i un país", escriu: «Quan vam tornar al capvespre portàvem un remitjot de guixes i un altre de cigrons d'aquells tan petits, i uns quants llençols menys». Si voleu saber més detalls de l'aventura, ho podeu consultar a l'entrevista que es va publicar en aquesta revista, el novembre del 2011, a aquest manresà, autor d'altres llibres com ara el "Viatge al país del pèndol" o "El com i el perquè de la II Guerra Mundial".

Es tracta d'un mot força oblidat per les noves generacions, però viu entre la gent gran. Al Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC) no hi surt i només recull *remitjó*, que remet a *escadús* («conjunt d'objectes escadussers»), però el magnífic Diccionari Català Valencià Balear (DCVB) sí que recull a Cardona, Solsona i Manresa la paraula *remitjot*, sovint pronunciada *remijot*, i la descriu com a «quantitat indefinida, generalment porció d'un conjunt (Cardona, Solsona, Manresa)»; «Dies enrera la cabra feia un bon remitjot de llet»: feia molta llet. «He portat al teu amo un remitjot de peres». Pel que fa a l'etimologia, el mateix diccionari ens diu que seria un derivat de *remitjar* («igualar dues coses traient part d'una per posar-la a l'altra»).

El filòleg callussenc Jordi Badia i Pujol, que també usa el mot en el preàmbul dels seus interessants piulets sobre llengua, em confirma que a Callús es fa servir i que el seu pare ho deia habitualment, sobretot parlant d'herbes o hortalisses (*un remijot de patates, un remijot d'aufals*). Badia corrobora que a Solsona també es diu. «I més amunt: els meus sogres són de Cambrils (ell) i d'Alinyà (ella) i diuen *remejot* (amb les dues e neutres)» I hi afegeix que a Solsona ho ha sentit aplicat també a persones, amb significat de *colla* o de *molts*.

Un sinònim de *remitjot* seria *grapat*, que el DIEC defineix com a «porció d'alguna cosa que cap dins el puny o la mà closa». I també, *almosta*, sovint pronunciat *aumosta*, que segons el diccionari normatiu és una «mesura de capacitat per a grans equivalent a la quantitat que cap a la conca de les dues mans juntes».

[despiece]Podeu fer arribar les vostres aportacions al nostre correu electrònic o via Twitter,

Facebook o Instagram, amb l'etiqueta *#bagesisme*.[\[/despiece\]](#)